

Derde zondag van de advent, 11 december 2022

Eerste lezing Jesaja 35,1-6a.10

Laat de woestijn en het dorre land zich verheugen, de wildernis jubelen en bloeien, weelderig bloeien als de krokus; laat zij uitbundig juichen en jubelen. Zij wordt getoond met de glorie van de Libanon, de luister van de Karmel en de Saron. Dan zal men de glorie van Jahwe zien, de luister van onze God. Geef de zwakke handen weer kracht, maakt sterk de bevende knieën. Zegt tot allen die radeloos zijn: 'Houdt moed, weest niet bang, hier is uw God, Hij brengt de wraak mee, de goddelijke vergelding, Hij brengt u redding.' Dan worden de ogen van de blinden ontsloten en de oren van de doven geopend. Dan danst de kreupele als een hert en juicht de tong van de stomme. En water welt op in de woestijn, rivieren in het dorre land. Het verschroeide land wordt een meer, de dorstige grond een waterrijke fontein. Op de plaats waar jakhalzen lagen, groeien dan riet en papyrus. Daar komt een gebaande weg die de heilige weg zal heten. Geen onreine zal die betreden - die gaat zijn eigen weg -, geen dwazen dwalen er rond. Leeuwen zijn er niet en wilde dieren zullen er niet gaan, die zijn er niet meer te vinden. Alleen verlost en gaan erover; de verlost van Jahwe keren erover terug; en met gejubel bereiken zij Sion, met een kroon van eeuwige vreugde getooid. Blijdschap en vreugde zullen terugkeren, kommer en gezucht zullen wegvlugten.

Evangelie volgens Mattheus 11,2-11

Johannes nu hoorde in de gevangenis over de werken van Christus en liet Hem door zijn leerlingen de vraag stellen: "Zijt Gij de Komende, of hebben wij een ander te verwachten?" Jezus antwoordde hun: "Gaat aan Johannes zeggen wat gij hoort en ziet: *blinden zien* en lammen lopen, melaatsen genezen en doven horen, doden staan op en *aan armen wordt de Blijde Boodschap verkondigd*. Gelukkig is hij die aan Mij geen aanstoot neemt." Toen zij vertrokken, begon Jezus tot de menigte te spreken over Johannes: "Waar zijt gij in de woestijn naar gaan zien? Naar een riethalm door de wind bewogen? Waar zijt gij dan wèl naar gaan zien? Naar iemand in verfijnde kleding? Die verfijnde kleding dragen zijn te vinden in de paleizen der koningen. Waartoe zijt ge dan uitgetrokken? Om een profeet te zien? Inderdaad, zeg Ik u, zelfs meer dan een profeet! Hij is het over wie geschreven staat:

*Zie, Ik zend mijn bode voor U uit,
die de weg voor uw komst zal bereiden.*

Voorwaar, Ik zeg u: Onder wie uit vrouwen geboren zijn, is niemand opgestaan die groter is dan Johannes de Doper. Niettemin is de kleinste in het Rijk der hemelen groter dan hij.

Overweging

Jesaja is een bijzondere profeet. Het is niet voor niets dat hij altijd is gezien en beleefd als degene die vooruit wijst naar Christus. Die Hem aankondigt. Als Johannes de Doper in de gevangenis zit en Jezus door

zijn leerlingen laat vragen of Hij degene is die komen zal, dan denkt hij aan Jesaja.

Daarom leest de Kerk sinds haar vroegste tijden teksten uit Jesaja in de advent.

Waarom spreekt een lezing als die van vandaag ons zo aan? Of wat spreekt ons daarin zo aan?

Want eigenlijk zegt Jesaja daarin niet zoveel. Of beter gezegd, hij zegt altijd hetzelfde. Allemaal beelden voor één en hetzelfde. Maar in datzelfde zegt hij heel veel. Eigenlijk alles waar het in ons christelijke geloof om gaat.

Laat het dorre land zich verheugen, de wildernis jubelen, bloeien zal alles, uitbundig juichen. Gods heerlijkheid zal zichtbaar worden overal op aarde. De zwakke wordt sterk, de blinde kan zien, de dove horen. In de woestijn stroomt water. Niemand hoeft meer bang te zijn voor wilde dieren, want leeuw en lam liggen vreedzaam naast elkaar. Alleen verlost zijn er te vinden. Niet omdat de onverlosten geen toegang krijgen tot dit paradijs. Maar omdat allen, alle mensen zullen zijn verlost. Niemand wordt de toegang ontzegd, niemand buitengesloten. Blijdschap en vreugde zullen er zijn.

Het christelijk geloof is een geloof dat leeft van de hoop, wordt vaak gezegd. En dat is ook zo, natuurlijk. Ook in de Andreas zeggen we het vaak: er is hoop, want het kan. En wij benadrukken des te sterker de hoop, naarmate het er in de wereld slechter aan toe gaat en de ellende groter wordt en het moeilijker wordt te hopen en te blijven hopen. Juist dan, zeggen we, moet je de hoop hoogtij laten vieren. Ook dat is waar natuurlijk. Al bekruipt je daarbij, ik denk dat het niet alleen mij zo vergaat, soms het akelige gevoel dat het soms wat hol gaat klinken, als een cliché waarvan je zelf niet meer goed weet of je er nog in kunt geloven.

Dan is het goed wat in Jesaja te lezen. Want in zo'n lezing als die van vandaag, gaat het daarin om hoop? Om hoop op een paradijs, een

andere wereld, een wereld vol heil en geluk voor mensen? Nee, het gaat om veel en veel meer. Het gaat om verwachting. Jesaja hoopt niet, hij verwacht dat die andere wereld er komt. Net zoals Johannes de Doper. En net zoals Jezus.

En daarom kunnen ze blij zijn, vol vreugde. Want blij zijn, dat houd je alleen vol, hoe lang het ook duurt, als je iets verwacht, vol verwachting bent op wat komen gaat.

Het christendom is geen godsdienst van de hoop. Maar van de blijde en vreugdevolle verwachting. Daarom is de derde adventszondag voor de Kerk altijd een speciale dag geweest.

En nog iets spreekt mij in Jesaja aan. Wij zeggen in onze kerk vaak: een omgekeerde wereld. De laatsten zullen de eersten zijn, de eersten de laatsten. De minste van allen zal de voornaamste zijn. Wie zijn leven verliest, zal het winnen. Wie het wil behouden, zal het verliezen. De arme Lazarus wordt opgenomen in de schoot van Abraham. De rijke man die niets voor hem over had, brandt in de hel.

Zulke zinnen zetten de zaak op scherp. Ze willen ons, de toehoorders, in beweging brengen, tot omkeer bewegen, eindelijk tot een ander leven aanzetten, voordat het te laat is. Ze doen een appèl op ons.

Want los van het appèl bedoelen ze hetzelfde als wat Jesaja zegt. Er komt een tijd, een wereld, waarin geen scheiding meer is, tussen laag en hoog, rijk en arm, uitverkoren en verworpen. Geen omkering van verhoudingen. Maar álles, álles zal bloeien en juichen en jubelen en voor alles en allen zal water stromen en brood genoeg zijn. Niemand heeft daar het nakijken. Alles zal vol zijn van God, geen plek waar Hij niet te vinden is.

Jesaja zegt: God komt, en Hij neemt zijn wraak mee, zijn goddelijke vergelding. Die wraak, dat is niet de straf, de uitsluiting, het eeuwig oordeel. Het is geen scheiding. De wraak is dat alles goed zal zijn, goed voor alles en iedereen. De vergelding is dat er geen verschil meer is.

Dat is het visioen van Jesaja, een visioen niet van hoop maar van verwachting. Hij gelooft erin, dat het komen zal. En daarom kan hij leven in blijdschap en vreugde. Een leven dat één lang gerekte derde adventszondag is. Dat is het christelijk leven. Een mooier en beter is niet denkbaar. Amen.